

Vit blanda okkum aldrin uppí

Tá útvarpið undan páska-víkuni visti at siga, at avgjaldsuppskotið hjá donsku stjórnini stóð og fall við atkvøðunum frá føroysku fólkatingsmonnum, høvdu donsku bløðini longu frammanundan skrivað hópin um hetta.

Arne Bjerregaard, fólkatingslimur í Kristiliga Fólkaplokkinum, sum annars er ein av stjórnarstuðlunum, hevði greitt sagt, at hann fór ikki at atkvøða fyri at leggja størri skatt á olju, bensin og elektrisitet uttan so at samstundis varð veittur styrkur til teir brúkarar, sum vóru sosialt ringast fyri.

Tað var tí einki lógið í tí, at Óli Breckmann var boðsendur at vera í Keypmannahavn, tí tað fór

helst at vera brúk fyri atkvøðu hansara. Hann var ikki í somu støðu sum Pauli Ellefsen, sum kundi sita heima og atkvøða, tí hann var klíraður, meðan Óli ongantið hevur viljað bекent seg at vera við í nøkrum donskum flokki á fólkatíngi.

Men atkvøðugreiðslan segði tó nakað annað. Poul Schlüter, konservativ flokkurinn og Óli Breckmann høvdu eina avtalu, sum higartil hevur verið dult fyri monnum.

Í útvarpinum letst Óli Breckmann, fólkatingslimur at vera sera ovfarin og vildi næstan siga, at hann visti nóg illa hvat hann gjørdi. Sjálvsagt vóru hetta kávalótir.

Avtalan millum hann og konservativa flokkinn er nú komin til sjóndar.

Óli Breckmann var sjálvsagt farin til Keypmannahavnar, tí konservativu høvdu »problemir«.

Hann hevði ikki biðið um farloyvi frá tinginum, tað gjørdi hann ikki fyrr enn hann skuldi fara at vitja Formosa-Kina. Høvuðsmál Fólkaploksins uppundir fólkatinsvalini hava altið verið: VIT LUTAKA IKKI Í DONSKUM INNANHÝSISPOLITIKKI, SO SUM HINIR.

Hvat Fólkaplokkurinn sigur í dag og hvat hann ger í morgin, tað er helst eingin, allarminst teir sjálvir, førir fyri at siga. Hetta er nú váttat.

Spurningurin um at áleggja donskum skattaborgarum ovurhøgan skatt á olju, elektrisitet og bensin er opinbært ikki

innanlýsismál eftir fólkaploksuppfatán. Og tað er eftir henda dag ikki tað sama sum at blanda seg uppí, tá fólkaploksumboð á Fólkatíngi áleggur donum eykaskatt í millardum krónum. At Óli B. tá slapp eystureftir at vitja andsfelagar sínar á Formosa meðan Poul Schlüter vitjar sínar vinir í Reyða Kina — tað var nú ikki meira enn biligt.

J. Lindenskov

Jákup Lindenskov: Hvat Fólkaplokkurinn sigur í dag og hvat hann ger í morgin, veit eingin. Heldur ikki teir sjálvir.

Grindin hjá okkum

Meðan heimurin uttanum okkum leikar í um, hvat føroyingar skulu eta ella ikki, sita føroyingar mestum lamslignir og vága sær hvørki at hugsa ella vóna nakað gott um grindaveiðuna framyvir.

Men tókk skulu teir lögmaður, Óli Olafsson og aðrir góðir menn eiga fyri skilagóðu støðu teirra í hesum máli, men tvi vordði teir føroyingar, sum í ræðslu so skilaleyst hava stokkið undan og kanska gingið longur í andstöðuvirkinum móti grindaveiðuni enn skilagóðir útlendingar við skili fyri hesum máli.

Men meðan aðrir heimsins vegna stríðast um okkara grindahval, kunnu vit eins væl sjálvir royna at fáa sum frægast burturúr tí sındri, ið kanska kortini kann ventast leggja beinini hjá okkum.

Sjálvsagt skulu reglugerðir haldast og sjálvsagt skulu tær verja hesi stásiligu dýr móti óneyðugari pinslu, og skamm fáitann grindamaður, ið ikki til eina hvørja stund hevur hetta fremst í huga.

Eitt er at halda til grind, annað er at gera nýtslu av hesi Guds gávu sum frægast, og vil eg halda, at føroyingar hava eina mest at vinna móttegis útlendingunum, um vit her á landi gera sum mest burturúr júst hesum.

Latið okkum visa út-

lendingum, at vit vita, hvat vit fáast við, tá talan er um grind. Latið okkum í takksemi fyri fongin um sita henda sum tað sømir seg mentaðum fólki.

Skúgva vit útlendska ágangin nakað burturfrá okkum og istaðin hvør í sinum lagi eisini nýta nakað av orku til upplýsing og áminning okkara millum, so er eisini hetta at rokna sum mótmæli frá okkum sjálvum móttegis áganginum uttaneftir. Tess sjálvsagdari vit sjálvir halda grindaveiðuna og alt sum henni hoyrir til vera, tess sjálvsagdari er grindarættur okkara í útlenskum eygum eisini.

Uppskot um djóra-verndarlóg er komið undir land og harvið eisini uppskot um hókandi hvalvágir ella ikki. Hitt fyrra er at fegnast um. Tað seinna vóni eg verður øllum at gagni, tó at eg haldi, at onkur av longu illkendu vágnum átti at fingið høvi til at roynt móguligar ábetur aðrenn tær vóru avskrivaðar.

Av dagligu spurningunum í samband við grindina havi eg hug at nevna honhvalirnar, sum í býtinum alt ov tíðum verða mettir javnt við aðrar í dygd.

Utsogin honhvalur er mestsum ikki fólkatamur. Tvæstið er sum torv og spikið tunt og hart sum

gummi. Men trupulleiki átti ikki at staðist av at staðfest, um honhvalurin var góður ella ikki.

Tað er bara at gera eitt kut tvørturum jógurið. Kemur tá mjólk og er hvalurin trilkinn ella breiður so er hvølpur í honum og er hetta góður hvalur. Er harafturimóti mjólk í jógurinum og hvalurin mjáur, so hevur hon føtt hvølp og er hvalurin helst vánaligur.

Vóni, at hetta verður tikið til eftirtektar tá býtt verður í framtíðini.

Hesin spurningur er ikki millum teir størstu í tíðarinnar grindaprátí. Men tess meiri vit gera burturúr júst hesum dagligu grindaspurningunum, tess meiri náttúrligur partur av gerandislívinum verður grindin og harvið eisini ansurin manna millum fyri at umsita grindagávuna sum frægast.

Jógvan Olsen,
í Sjóðarstovu
Vestmannahavn

